

Foaie de duminică

Anul VII nr. 48 (359)

2 Decembrie 2018

Duminica a 31-a după Rusalii
(Vindecarea orbului din Ierihon)

www.parohiamartisor.ro

Și când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Și el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine! Și cei care mergeau înaintea îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine! Și oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: "Ce voiești să-ti fac?" Iar el a zis: "Doamne, să văd!" Și Iisus i-a zis: "Vezi! Credința ta te-a mântuit".

Luca 18, 35-42

Eu simt două mari dureri pe care vreau să vi le pun la inimă: **dezrădăcinarea din Dumnezeu și incapacitatea omului de a privi întregul existenței.** Dezrădăcinatul, sărmanul, trece în superficial, și incapacitatea de a privi întregimea existenței: făptura întreagă, cu Ziditorul ei" spunea Pr. Galeriu și mă regăsesc în durerile Părintelui.

Întregirea, din punct de vedere al existenței umane, presupune a vedea fiecare din noi **cele două adevăruri: pe Dumnezeu și creația văzută** de care ar trebui să ne bucurăm. **Vindecarea orbului din Ierihon este un gest "firesc" făcut de Hristos.** De aceea venise printre noi, spre a vindeca neputința noastră și a ne aduce la cunoștința Adevărului prin Lumina Lui, așa că și acest "fiu a lui Avraam" trebuia să se bucure! Iar ca bucuria să fie deplină, trebuia să-și recapete vederea... **Trebuia să vadă chipul lui Hristos**, să ne amintim că suntem creați din lumină și trebuie să trăim în Lumină "și lumina întru întuneric luminează și întunericul nu a cuprins-o" (Ioan 1,5). **Neputința acesta este o consecință a alungării din Rai** după păcatul strămoșilor, însă prin minunea făcută, Hristos tămăduiește și trupul, și sufletul; trupul pentru că acum este întregit prin căpătarea vederii, iar sufletul prin izbăvirea de luptă cu gândurile ce înnegresc credința. **Sufletul omului suferind este mereu împărțit între speranță și deznădejde; între dragoste și ură; între acceptare situației și refuzul de a trăi; între bucurie și durere; între rai și iad...**

Cu toate că din mila Domnului sunt întreg, slujind cu bucurie lui Hristos, în fața unui astfel de om rămân mut!... Mă aflu în imposibilitatea de a vindeca, încerc să mângâi suferința rugându-mă, plângând în sinea mea. **Și uite cum o singură întâlnire poate fi prilej de a-mi vedea și handicapul meu: nu pot vorbi!** Sunt copleșit de situație, de om; dar nu de puține ori întâlnim oameni cu diferite simțuri lipsă, dar care ne întăresc în credință, în dragoste, în rugăciune...

De ce se nasc oameni orbi? **De ce se nasc oameni cu diferite handicapuri?...** Nu știu, Domnul știe! Dar să nu uităm că **prin ei de multe ori se vede lucrarea Domnului în viața noastră**, căci nu sunt părăsiți, ci din contră, sunt mult mai ocrotiți. Sunt cazuri de oameni ce și-au pierdut vederea, dar au slujit lui Dumnezeu cu credință, rugându-se că cei credincioși să aibă bucurie, vorbind despre frumusețea Raiului (Pr. Teofil Paraiian); oameni care au cântat bucurându-ne cu melodii ce ne-au înfrumusețat viața; oameni care ne-au învățat să vedem pe Dumnezeu atunci când noi priveam păcatul.

Dar noi cei care vedem, la ce ne uităm? Noi cei care suntem întregi trupește, încotro ne îndreptăm privirea? Vedem făptura întreagă cu Ziditorul ei?... Sau am rămas pironiți cu ochii pe strălucirea orbitoare a lucrurilor lumești, fiind copleșiți de o frumusețe ce ne îndeamnă să păcătuim? Uitând că toate erau "bune foarte" (Fac. 1, 8), iar acum sunt denaturate prin întrebuițarea greșită pe care suntem îndemnați să o facem?... Fă-ți timp să vezi!

Arhim. Siluan Vișan - www.crestinortodox.ro

Noi, oare avem ochi pentru Dumnezeu sau avem ochi numai pentru bogății, pentru distracții, pentru funcții înalte, pentru destrăbălare, pentru pâlăvrăgeală, pentru pierderea timpului în fel și chip? Avem credința și stăruința orbului, ca să putem, după aceea, să-L și urmăm pe Hristos, așa cum L-a urmat el? Iată **un om disprețuit de toți, dar care ne dă lecții!** Un model pentru fiecare dintre noi! Un cerșetor abandonat în praf, la marginea drumului, învățător nouă în ziua și în duminica aceasta! Să învățăm de la el, apoi, statornicie și perseverență în credință și, mai ales, odată ce L-am cunoscut pe Dumnezeu și ni L-am agonisit nouă "Părinte", să nu-L mai lăsăm! Să nu-L mai vindem pentru dumnezei străini sau ieftini! Și chiar dacă pare "pretențios", cerându-ne uneori jertfe nu tocmai ușor de adus, să conștientizăm că pentru binele nostru ni le cere. Să-L iubim și să-L urmăm cu toată ființa noastră, căci El ne va elibera de "orbire" și ne va da vederea cea desăvârșită care este cunoașterea Lui în Duh și Adevăr, petrecerea și viețuirea împreună cu El și aici, dar mai ales în viața de dincolo, în Împărăția Cerurilor.

P.S. Sebastian, Episcopul Slatinei și Romanților - www.crestinortodox.ro

În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând
Fă-ți timp să poți, cu milă, să te alini oricând!
Fă-ți timp pentru adevăruri și adâncimi de vis,
Fă-ți timp pentru prieteni, cu sufletul deschis!
Fă-ți timp să vezi pădurea, s-ascuți lângă izvor,
Fă-ți timp s-ascuți ce spune o floare, un cocor!
Fă-ți timp, pe-un munte seara, stând singur să te rogi,
Fă-ți timp, frumoase amintiri, de unul să invoci!
Fă-ți timp să stai cu mama, cu tatăl tău - bătrâni...
Fă-ți timp de-o vorbă bună, de-o coajă pentru câini...
În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp măcar o clipă să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să guști frumosul din tot ce e curat,
Fă-ți timp, că ești de multe mistere-nconjurat!
Fă-ți timp cu orice taină sau adevăr să stai,
Fă-ți timp, căci toate-acestea au inimă, au grai!
Fă-ți timp s-ascuți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp să dai vieții adevăratul sens!
Fă-ți timp, ACUM!
Să știi: zadarnic ai să plângi,
Comoara risipită a vieții, n-o mai strângi!"
Rudyard Kipling-www.crestinortodox.ro

Luni, 3 decembrie – Sf.Gheorghe de la Cernica;
Marti, 4 decembrie – Sf.M.Mc.Varvara; Sf.Cuv.Ioan Damaschin;
Miercuri, 5 decembrie – Sf.Cuv.Sava cel sfințit;
Joi, 6 decembrie – Sf.Ierarh Nicolae;
Vineri, 7 decembrie – Sf.Mc.Filoftea;
Duminică, 8 decembrie – Sf. Proorociță Ana;

3 decembrie – Sf.Cuv.Gheorghe de la Cernica s-a născut în anul 1730, într-o familie din Sălișteța Sibului. La vârsta de 19 ani ajunge în Țara Românească și intră în slujba mitropolitului grec Roșca, arhiepiscopul aflat în București. În anul 1750 ajunge împreună cu acest arhiepiscop la Athos. **Este convins de Mitropolitul Țării Românești, Grigorie al II-lea, să primească a revigora viața în schitul Cernica**, aflat în totală părăsire de vreo trei decenii, astfel că orânduiește aici o **mănăstire cu aleasă viață de obște după tipicul Muntelui Athos** și al obștilor paisiene din Moldova. A refăcut vatra monahală **în doar cinci ani, adunând în jurul lui 103 ucenici**. A trecut la cele veșnice la 3 decembrie 1806 și a fost înmormântat la Mănăstirea Cernica. www.crestinortodox.ro

4 decembrie – Sfântul Ioan Damaschin s-a născut în anul 675 în Damasc. Provenea dintr-o familie bogată și importantă a cetății. A intrat în **Mănăstirea „Sfântul Sava“ de lângă Ierusalim**. Datorită culturii sale teologice, este hirotonit preot și însărcinat să predice în Biserica „Sfintei Învieri“ din Ierusalim de patriarhul Ioan al V-lea. **Lupta împotriva iconoclastului** i-a atras o condamnare în sinodul iconoclast de la 754, dar a fost reabilitat în 787, odată cu ultimul Sinod Ecumenic ținut la Niceea. A trecut la cele veșnice în 749 la Mănăstirea „Sfântul Sava“. <http://ziarullumina.ro/>

„Lăcomia pântecelui e stinsă prin înfrânare; curvia, prin dorul dumnezeesc și prin dorința bunurilor viitoare; iubirea de argint, prin compătimirea celor săraci; mânia, prin dragostea față de toți și prin bunătate; întristarea lumească, prin bucuria duhovnicească; trândăvia, prin răbdare, străduință și mulțumire către Dumnezeu; slava deșartă, prin lucrarea ascunsă a poruncilor și prin rugăciunea neîncetată întru zdrobirea inimii; mândria, prin aceea că nu judecăm și nu disprețuim pe nimeni, cum a făcut fariseul, ci ne socotim pe noi ca pe cei mai de pe urmă dintre toți.” Sf.Ioan

5 decembrie 2018 - „Regele Mihai a fost primul și singurul Rege uns de către Biserica”. Primii doi regi ai României au fost de religie romano-catolică, iar Carol al doilea nu a fost uns pentru că a divorțat. El a divorțat de principesa Elena, mama Regelui Mihai. Așa că Regele Mihai este primul și singurul Rege al României uns de către Biserica Ortodoxă Română. În Catedrala construită de Principele domnitor al Țării Românești Constantin Șerban Basarab între anii 1656 - 1658, devenită apoi Catedrală Mitropolitană în 1668, Majestatea Sa a primit binecuvântarea ca rege minor în vârstă de 6 ani de la Mitropolitul Primat Miron Cristea al României, iar în anul 1940 a fost uns Rege al României de către patriarhul Nicodim”

6 decembrie - Sfântul Nicolae, prăznuit în ziua de 6 decembrie, este cea mai expresivă icoană a **bunătății și milostivirii lui Dumnezeu față de oameni**. Deloc întâmplător, dintre toate faptele sale de milostenie, cea mai cunoscută și cea mai zugrăvită, de altfel, în bisericile ortodoxe este aceea în care **acest mare sfânt al creștinătății vine în ajutorul unui bărbat și a celor trei fete ale sale**. Acest tată, disperat de atâta sărăcie, se gândea să-și dea cele trei fecioare ale sale pentru a se prostitua... Sfântul Nicolae vine pentru a treia oară și aruncă pe fereastră și a treia pungă de galbeni. „*Tatăl fecioarelor, găsind aurul aruncat pe fereastră, a alergat îndată cât putea în urma celui ce se întorcea la casa sa, pe care, ajungându-l și cunoscându-l cine este – căci sfântul nu era necunoscut pentru fapta lui cea bună și pentru neamul lui cel luminat –, a căzut la picioarele lui, sărutându-le și numindu-l izbăvitor, ajutător și mântuitor sufletelor, celor ce ajunseseră întru pierderea cea mai de pe urmă”*. Continuând tâlcuirea noastră, **vedem în această a treia pungă de aur harul îndumnezeitor, când omul ajunge, urmând lui Hristos (alergând, chiar!), să „vadă pe Dumnezeu precum este”**.

Iată cum o simplă faptă de milostenie, o întâmplare reală din viața unui sfânt poate deveni o icoană a mântuirii noastre și prilej de reflecție duhovnicească. Mai ales la limita de jos a sărăciei spirituale sau materiale, în pragul deznădejdiei fiind, când noaptea-i întunecă mintea, fiecare om primește punga cea de aur, adică harul lui Dumnezeu, care-l cercetează cu nesfârșita, discreta și delicata Sa dragoste. E vremea să credem în acest dar, căci e anotimpul mântuirii! **pr. Constantin Sturzu**

Programul săptămânii 2 decembrie – 9 decembrie 2018

Duminică	2 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea orbului din Ierihon) și parastas Regele Mihai – Pr.Dragoș
Duminică	2 decembrie	17 – 19	- Sf.MASLU de OBȘTE (parohia Mărțișor) – preoții
Luni	3 decembrie	17 – 18	- Acatistul Sf.Gheorghe de la Cernica – Pr.Dragoș
Marti	4 decembrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	5 decembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Miercuri	5 decembrie	17 – 19	- Vecernia, acatistul Sf.Ier.Nicolae și Litia
Joi	6 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Ierarh Nicolae) – Pr.Dragoș
Vineri	7 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Mc.Filoftea de la Argeș) – Pr.Dragoș
Vineri	7 decembrie	17 – 18	- Slujba acatistului Sf.Filoftea – Pr.Dragoș
Sâmbătă	8 decembrie	8 – 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	8 decembrie	17 – 18	- Vecernia duminicii a 27- a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	9 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Tămăduirea femeii gârbove) – Pr.Ticu
Duminică	9 decembrie	17 – 19	- Sf.MASLU de OBȘTE (Parohia Cuv. Parascheva Bellu) – preoții